

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg deler simpelt hen ikke mine kollegers negative holdning og, hvad skal man sige, udtryk for mistillid til, hvordan kommunerne skulle kunne bruge denne lov.

Kl. 11.15

Det fremgår meget klart af lovforslaget, at kommunerne skal administrere optagelsen efter lovlige kriterier, hvilket indebærer, at de ikke må diskriminere visse grupper af børn.

Det fremgår meget klart, at kommunen ikke kan udelukke bestemte grupper fra reelt at få en plads i et dagtilbud. Men det kan godt være, at der er nogle, som f.eks. står og skal ud på arbejdsmarkedet, og som derfor har et mere påtrængende behov for en plads end andre, og at de så bliver prioriteret frem for nogle andre. Men udgangspunktet er, at alle skal have en plads, og spørgsmålet er så, i hvilken rækkefølge man får den plads.

Jeg synes, det er positivt, at der i dag i 239 kommuner er en pasningsgaranti, og det vil jo sige, at i de kommuner vil det her lovforslag ikke få nogen videre effekt. Så det drejer sig om de konkrete situationer, hvor nogle har et behov for at blive tilgodeset f.eks. på grund af en arbejdsmarkedstilknytning, og der vil jeg sige meget klart til fru Line Barfod: Ja, jeg synes, det er en god idé at få et arbejde og komme ud på arbejdsmarkedet, og jeg anser det også som en reel argumentation for, at man så har et mere påtrængende behov for at få et dagtilbud.

Til gengæld deler jeg slet, slet ikke fru Line Barfods syn på, at der er brug for, at alle børn skal i et dagtilbud, og at man tager særligt hensyn til børn ved at give dem en plads i et dagtilbud. Jeg tror rent faktisk på, at man også kan tage hensyn til børn ved at lade dem være sammen med forældrene og ved, at forældrene påtager sig opgaven med at passe og udvikle og være sammen med deres børn.

Derfor har jeg fuld tillid til, at det her giver en større fleksibilitet og dermed sikrer, at vi får den rigtige prioritering af pladserne i daginstitutionerne rundt omkring.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Bare for at der ikke skal være nogen misforståelser: Jeg har ikke hørt en eneste ordfører sige, at alle børn skal have et dagtilbud. Det, vi siger, er, at dagtilbud er et tilbud for børnenes skyld og

ikke for arbejdsmarkedets, og det, vi gerne vil have, er, at man kommer derhen. Så det er altså ikke noget med, at forældre, der kommer i arbejde, skal belønnes med, at deres børn får en pasning. Det er et spørgsmål om, at de børn, hvis familier ønsker det, skal have mulighed for at få et dagtilbud, et godt dagtilbud.

Hvis der er nogen, der bliver opprioriteret, som fru Eva Kjer Hansen siger, må der være nogle andre, der bliver nedprioriteret. Det er en logisk følge, så længe der ikke kommer penge til flere pladser.

Her for lidt siden behandlede vi regeringens forslag om 14 dages behandlingsgaranti for nar-komaner. Glimrende forslag. Hvorfor er det ikke muligt at komme med det samme i forhold til børn, så alle børn får en reel garanti for at få et dagtilbud, når det ønskes?

Fru Eva Kjer Hansen siger, at så kan man bare klage, hvis man kommer bag i køen. De, der har det sværest, får altså ikke klaget.

(Kort bemærkning).

Sanne Rubinke (SF):

For lige at følge fru Line Barfods tråd op vil jeg gerne sige, at der er et helt overordnet problem i den her retssikkerhed, og nu har vi, som fru Line Barfod konstaterede, behandlet op til flere lovforslag i dag på det sociale område, hvor regeringens sigte er at styrke retssikkerheden. Hvad i alverden er så regeringens motiver nu for at erstatte en fuldstændig klokkeklar regel om et anciennitetsprincip med en bred og svagt formuleret kompetenceregulering, hvor kommunerne så fremover selv kan fastsætte retningslinjerne? Hvad er motivet?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Det sidste kan jeg svare meget klart på, og jeg håber også, det er fremgået af tidligere indlæg: Motivet er at sikre kommunerne en fleksibilitet, så man kan tage hensyn til dem, der har det største behov for pasning.

Til fru Line Barfod skal jeg sige, at vi jo tidligere har behandlet et forslag om at indføre børnepasningsgaranti; jeg tror, det var i foråret, vi havde en diskussion om det. Mit udgangspunkt er, at det er et kommunalt anliggende. Jeg synes, det er kommunalpolitikere, man skal have til at tage den diskussion, og jeg synes så også, at det er positivt at se, at langt de fleste kommuner i dag har indført en børnepasningsgaranti.